மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்,
சென்னை-20.

ஜெயங்கொண்டார் சதகம்.

மதுரைச்சீர்மை சிவகங்கைச் சமஸ்தானம்
கீழைச்சேவற்பட்டி
இளையாத்தங்குடி ஏழுநகரமென்றுசொல்லப்பட்ட
நேமநகரத்திலுதித்த
அழகப்பசெட்டியார் குமாரர்
முத்தப்பசெட்டியார் அவர்களியற்றியது.

இஃது
மேற்படியார் பௌத்திரர்
நாராயணஞ்செட்டியார்
கேட்டுக்கொண்டபடி

திருக்கைலாய பரம்பரைச் செங்குந்த சங்கத்தி லொருவராகிய
சிதம்பரம்
அ. இரத்தினசபாபதிமுதலியாரால்

சென்னை:
இந்து தியலாஜிகல் அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1896.

1714

சிவமயம்.

உன்னையூர்ப்பாரதியாரவர்கள் இயற்றியது.

ஓங்குபத்மாசூரனைக்கண்டோடியொளித்தார்விசையன்
வாங்குதனுவால்பூசைவாங்கினா—ரீங்கிருக்கும்
நன்னியமச்சோழீசனார்செயங்கொண்டாரென்று
வென்னசெயங்கொண்டாரிவர்.

மேற்படியார் பாடிகேட்டதற்குப்பதில்

முத்தப்பசெட்டியாரவர்கள், இயற்றியது.

என்னசெயங்கொண்டாரிவரென்றான்முப்புரத்தைச்
சொன்னமயமாய்ச்சமைத்தசோழீசர்—பின்னுஞ்
சிரித்துச்செயங்கொண்டார்சித்தசனைக்கண்ணா
லெரித்துச்செயங்கொண்டாரே.

சுந்தர முதலியார் சொல்லியது.

ஆசிரியவிருத்தம்.

திருமதுரைச்சீர்ப்பட்டிளையாற்றங்குடிச்செட்டிமானென்னா, மூ
ருமதனனழகப்பனுதவியமுத்தையனெனுமொப்பில்சிங்க, மருமறை
சாத்திரங்களோடாகமங்கள்புராணங்களனைத்துந்தேர்ந்து, பெருகு
பழமொழிநூற்றுங்கதைநூறுஞ்சதகமெனப்பேசிற்றுமால்.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
1714

உ

சிவமயம்.

ஜெயங்கொண்டார் சதகம்.

காப்பு.

விநாயகர் துதி.

சீர்பொருந்துந்தென்னைமச்செயங்கொண்டசோழீசர் திருப்பேர்வாழ்த்திப், பார்பொருந்துங்குறுவிருத்தப் பாமாலைதனிலுலகப் பழமைச்சொல்லை, யேர்பொருந்துஞ் செந்தமிழால் யான்பாடப்புவியிலுள்ளோரிசைந்துகேட்கக், கார்பொருந்துந்துதிக்கரத்தான்வெயிலுகந்தகணபதிதாள்காப்புத்தானே.

முருகர் துதி.

நகரமெல்லாம்பணிந்தேத்துஞ் செயங்கொண்டசோழீசநாயனார்மேன், மகரநெடுங்கனலுலகவதந்தியைச்செந்தமிழால்யான்வழுத்துதற்கே, யகரமுதலவ்வெழுந்தென்றுதியின்முப்பாற்சொன்னவவன்றாள்போற்றிச், சிகரவரைமீதெழுந்திறந்துவடிவேலவன்றாள்சென்னிசேர்ப்பாம்.

கலைவாணி துதி.

சிலைவேளைவென்றபிரான்றென்னைமநகரில்வளர்செயங்கொண்டார்மே, லுலகிலுள்ளோர்வழக்கமதாய்ச்சொன்னசொல்லைத்தமிழாலேயுரைப்பதற்குக், கலைவாணியாகியுலகுள்ளமட்டும்படிக்கவந்தகவிதைதன்னின், மலர்வேதன்மனைவியென்றன்மனத்திலிருந்திவ்வுரையைவழுத்துவாளே.

அவையடக்கம்.

பருந்துளைய சிறிதாகுறிதமாடலமலையென்றேயக்குறைந்த பரமர்மீறி
ல், வித்தகர்முன்னுலகைழுந்த கலை யெடுத்தொருநூறுவிருத்தஞ்செய்
தார். ரதந்நிகரெனச்செயங்கொண்டார்மீதின்முறைதையன்சிற்றறிவி
னூலே, பக்கயர்க்கனக்குமுன்னேசிற்றெறும்புநடந்ததென்னவசனித்
தேனே.

பாயிரம் முற்றிற்று

நூல்.

வான்மீகர் கதை.

நல்வேடவான்மீகர்சப்தரிஷிகளைச்சேர்ந்தாமமந்த்ரஞ், சொ
ல்லநாவில்லாதகற்றறியாமையினமாமெனமுன்சொன்னோர், வில்வி
சையன்பெரும்பவையெல்லக்கணைகொடுத்தசெயங்கொண்டார் விளங்கு
நாட்டில், கல்விதனக்கழகுக்குமுடறமொழிந்த வெனமுன்னோர் கழறு
வாரே. (௧)

மார்க்கண்டர் கதை.

அருமறைமார்க்கண்டர்நிந்தந் திருக்கடவூர்வேணியனையன்பா
ய்ப்பற்றி, யருசமன்றன்பகையடக்கித்தீர்க்காயுளாய்ப்புவியில் வளரா
நின்றார். பெருவைதிகர்மேன்னேமநகரில்வளர்செயங்கொண்டார்தமிழ்
சேர்நாட்டிற், பெருமரத்தைச்சுற்றிநின்றவல்லியுஞ்சாகாதெனவே
பேசுவாரே. (௨)

பாண்டவர்கள் கதை.

அருமைசெறிபாண்டவர்கள் பங்காளிசெய்கொடுமையாற்காடா
ண்டு, முரிமையுடன்றருமர்செய்தநன்றியினாற்றிரும்பவும்வந்துலகை

யாண்டார், பருவரைவில்லாயவளைத்த செயங்கொண்டாரேயெவரும்
பண்பாய்ச்செய்த, தருமமேநிலைகாக்குமதர்மமழித்திடுமெனவுஞ்சா
ற்றுவாரே. (௩)

இளையான்குடிமாறர் கதை.

உழுதிளையான்குடிமாறர் முளைவாரியன்னமன்பர்க்குதவிப்பாரி
ல், வழுவாதகீர்த்தியுடனொருநாளுங்கேடில்லாவாழ்வுபெற்றார், மழு
வேந்துங்கரதலத்தார் செயங்கொண்டார்வளநாட்டின் மறைகளோ
தித், தொழுவாரெல்லாமுழுவார்தலைக்கடையிலென்றுலகஞ் சொல்
லுமாதோ. (௪)

கிரவுஞ்சகிரிபிளவுபட்ட கதை.

தஞ்சமெனச்சரண்புகுந்தவமரர்களைப் புரப்பதற்காச்சரவணத்
தின், மஞ்சனெனத்தோன்றியசெவ்வேள்வடிவேலாற்கிரவுஞ்சமாய்
ந்ததன்றோ. செஞ்சரணத்தால்யமனைவென்ற செயங்கொண்டாரே
தேவரேனும், வஞ்சநெஞ்சைப்பிளக்குமிதுபொய்யல்லவுலகினிசவச
னந்தானே. (௫)

இராமர் கதை.

அரியோனைக்கௌசிகன்பால்விடமலைத்தான்றசரதன்விட்டதற்
கிலாயங், கரியோன்றானதிகசௌந்தரியனுக்குந்தனுவினுக்குங் கம
லத்தார்க்குமரியோனாகியமறைதேர்முனியன்றோசெயங்கொண்டா
ருலகந்தன்னிற், பெரியோரைத்துணைக்கொளென்ற வௌவைவாக்
கியத்திலொன்றும்பிசகிராதே. (௬)

இராமர் வனவாசஞ்சேர்ந்த கதை.

பானுகுலராமனுக்குப்பட்டாபிஷேகமெனப்பகர்ந்தபோது, கூ
னியொருசூத்திரத்தைக் கொடுக்கவனூரைவிட்ட கொள்கைபோல,
மாணணியுங்கரத்தாரே செயங்கொண்டாரேபுவியின்மகிமைசேர்ந்த
யானைநிழல்பார்க்கையிலேதவளைவந்துகலக்கிவிடுமெதுமெய்தானே.()

துரோணாசாரியர் கதை.

தொடைகிலங்குமார்பணிலக்குமணன்வில்வலுமென்றன்சொன்னபேச்சை, யடக்கிராவணனுலையோரம்பானுன்வெல்வேனறியென்றாரபோற், சடைக்கிசைமாலையணி செயங்கொண்டாரேயெதிரிகளைக்கண்டஞ்சிப், படைக்குப்போகாதவர்கள்நல்லசேவகரெனவும்பகருவாரே. (௮)

வாலி சுக்கிரீபர் கதை.

பேரிலாயாவாலிசுக்கிரீபரிருவருங்கையாய்ப்பிரியாராமா, காரியசுதக்காகவந்தகடலடை துசசிறைமீட்டகணக்குப்போலே, மேருவைவில்லாய்வளைத்த செயங்கொண்டாரேயுலகில் விளங்குஞ்சொல்லு, மூரிரண்டுபட்டதென்றாற் கூத்தாடிக்கேலாபமுண்டென்பாரே

பூதேவி சீதேவி பிறந்த கதை.

செல்லோடே யிணங்குகடலூற்றிருவுடன்மூதேவிதாள்பிறந்த செய்தி பாரினல்லோடைச்சலத்தில்சிலபாசிபடர்ந்திடலுந்தனஞ்சயன்கை, வில்லோடேமோதியதோட் செயங்கொண்டாரேவயலில் விளைவுண்டானே. நெல்லோடேபதருமசந்தனிலதருமபிறந்திருக்குநேர்மைதானே (௧௦)

சரஸ்வதி கம்பரை நீங்கிய கதை.

நங்கைகலைவாணிகம்பரிடத்திருக்கத்தண்டிகையினலமாய்வாழ்ந்தார், பாகவடான்புரம்போகக் கம்பரன்றேகூலிக்கோ ராளானாரே, செங்கையுகிரால்மேதன் சிரத்திலொன்றைத்துணித்துவிட்ட செயங்கொண்டாரே, சுங்கமாறியபோது சுண்ணாம்புங்கொடுக்கார்தொல்புவியுளோரே. (௧௧)

வாமனர் அரிச்சந்திரன் கதை.

தாப்பாய்வாமனன்கையின்மாவலிதண்ணீரைவிட்டுத்தரணிதோற்றான், வாய்ப்பாயகோசிகன்றன்வஞ்சனையாலரிச்சந்த்ரன்மனைவிவி

ற்றுன், தீப்போலேவிழிகாட்டிமதனுடலையெரித்துவிட்டுசெயங்கொண்டாரே, பார்ப்பார்க்குவாய்ப்போக்கொண்ணுதாண்டிக்கதுதானும் பகரொணுதே. (கஉ)

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் கதை.

பண்ணுருங்கவுணியாவிபூதியினல்வழுதிசுரம்பாதிதீர்த்தா, ரெண்ணுயிரஞ்சமணர்திருநீற்றைமறந்துகழுவேறிமாய்ந்தார், பெண்ணுளைச்சடையில்வைத்தசெயங்கொண்டாரேயுலகிற் பெருமைசேர்ந்த, வெண்ணீறேவினையகற்றுந்தரிப்பவர்க்குச்சிவகதியுமேவுந்தானே.

துரியோதனன் கதை.

புள்ளாலேபொறியரவத்துசன்மடிந்தாற்றருமருக்குப்பொரும் போருண்டோ, துள்ளாடத்திருப்பிவிட்டுப்பின்பவனைச்செயிக்கமிகத் தொல்லையாச்சே, வெள்ளானைக்கிறைபணியுஞ்செயங்கொண்டாரே பகையைமெலிவியாமன், முள்ளாலேயெடுப்பதைக்கோடாலியாலெடுக்கவந்தமுறைமையாமே. (கந)

அகலிகை கதை.

பண்டகலிகையையிந்திரன்களவாய்த்தழுவிவெளிப்படுஞ்சாலத்தைக், கண்டுமுனிசகியாமலிருவரையுஞ்சபித்ததனுற்கனவீனந்தா, னிண்டை புனை சடையாரேசெயங்கொண்டாரேபுவியிலில்லாள்பேச்சைக், கொண்டவன்றூற்றும்போதேகூரையொக்கத்தூற்றுமெனக் கூறுவாரே. (கச)

தாரை கதை.

கடலீன்றசந்திரனைக்குருமனைவிகலந்தணையக்கருதிவாவெண், றிடவுமதிதொடலாமோபின்வருவதறியாமலிணங்கினனே, சடையிலங்கக்கங்கையணிசெயங்கொண்டாரேமாரன்சரந்தாங்காம, லுடைகுலைந்தபின்புசொந்தமுறைமைகள்கொண்டாடுவரோ வுலகுளோரே.

காந்தக்கந்கோட்டையழிந்த கதை.

சுற்றுமதிற்கலிங்கசிந்துசூழுசிக்காந்தமெனுந்துருவந்தன்னை, யெத்தும்விலைமாதர்களாற்பண்டுகருணைகரன்,வென்றிட்டானன்றோ, கைத்திகிரியோன்பணியுஞ்செயங்கொண்டாரேமிகுந்தகருத்துண்டான,புத்திமான்பலவானுமென்றுலகோர்சொல்லுவதும்பொருந்துந்தானே. (கஎ)

தருயர் கதை.

ஆளைப்போல்வருமிருகந்தனக்கும்வீமனுக்கும்வழக்கானநியாய. வேளைக்காதரவுதர்மர்வீமனுடல்பாதிமிருகத்துக்கென்றார், வேழப்போர்வையைத்தரித்தசெயங்கொண்டாரேசீனிவெல்லம்போட்டு, நசழிப்பார்வார்த்தாலுநடுச்சொல்வாரறிவுமிகுநடுவுள்ளோரே. (கஅ)

வாலிமருசனன பேடுத்த கதை.

விழியெதிர்நில்லாதொளித்துவாலியைமாலெய்துகொன்றுவிடவேவாலி, வழியுடனேமறுசனனமெடுத்தரியையெய்துபழிவாங்கினனே, அழலுமழுவணிகரத்தார்செயங்கொண்டார்நன்னாட்டிலமரர்க்கேனும், பழிகிழமதாகிவிட்டுப்போவதில்லையென்றுலகோர்பகருவாரே.

அம்பிகாபதி கதை.

அரசன்மகளாரையம்பிகாபதிசேர்ந்ததனை மன்னனறிந்துநாட்சென், றுருசிபிறந்தொருநாளத்தாட்சியுடனவனுயிரையொழித்தானன்றோ, பரசணியுங்கரத்தாரேசெயங்கொண்டாரேமிகுந்தபழக்கமேனுஞ், சரசமிஞ்சிரவிக்கையிற்கைபோடவொண்ணுதென்றுலகோர்சாற்றுவாரே. (௨௦)

விபீஷணன் கதை.

கும்பகர்னனுக்கிளையோன்றமையனுயிர்நிலைகாட்டிக்கொல்லென்றேநி, கும்பலைக்குந் தறவுசொல்லியிலங்கைமன்னன்வலுவைமுற்

றுஙகுறைத்தானன்றே, செம்பிநன்னாட்டவர்புகழுந்தென்னேமநாட்டில்வளர்செயங்கொண்டாரே, தம்பிபிறக்கத்தரையாமென்றிடுஞ்சொல்லரக்கனுக்கேதகுங்கண்டீரே. (௨௧)

கண்ணன் மலையைக்குடையாக எடுத்த கதை.

கல்லானமாரியையிந்திரனனுப்பவாய்ப்பாடிக்கண்ணர்க்கம்பு வில்லேதுமின்றியொருகற்குடையால்வந்தமழைவிலக்கினாரே, செல்லாருங்குழலிசௌந்தரியையிடப்பாகம்வைத்த செயங்கொண்டாரே வல்லார்க்குப்புல்லுமோராயுதமாமென்றுலகோர்வழங்குவாரே. (௨௨)

சூர்ப்பநகை மூக்குமுலை யறுபட்ட கதை.

உருக்குதலுநயத்தலுமார்சூர்ப்பநகையிலக்குமணனுயர்தோள் சேரச், சுருக்கிற்சென்றெடுக்கவவனிணங்காமன்மூக்குமுலைதுணித்தானன்றே, மருக்கிசைந்தகரத்தாரேசெயங்கொண்டாரேமிகுந்தபயலுண்டாகிச், சிறுக்கிமனதறியாமற்செடிதனைக்கையாற்றூக்கித்திரிந்தவாறே. (௨௩)

சீதை கதை.

தேன்மொழிச்சீதையையரக்கன்சிறையெடுத்துவனத்தில்வைத்த செயலாலுந்தா, னாமட்டும்பாரக்கவவள்கற்பழியாதக்கினியிலமிழ்ந்துமீண்டாள்,மான்விழியாள்சௌந்தரிபாகாசெயங்கொண்டாரேநின் வளஞ்சேர்நாட்டிற், றன்பதிவிரதையானாற்றேவடியாள்வீட்டினிற்சந்தரிக்கலாமே. (௨௪)

அருச்சுனன் கதை.

பண்டுகிணற்றினிலெறிந்தபௌத்திரத்தைத்துரோணர்சிலைபாணம்போட்டுக், கொண்டுவரக்கண்டதனஞ்சயனுமந்தவிற்றொழில் கைக்கொண்டானன்றே, வண்டுவிழியுமைபாகாசெயங்கொண்டாரே

யுமது உளஞ்சேர்நாட்டில், கண்டதைகற்கின்றவனேபண்டிதனுவா னென்றேகருதுவாரே. (உ௫)

நானை பாம்பு கடித்த கதை.

நண்ணுகழைவனமெரியமேற்கிடந்தபாம்பு செத்திடாமற்றுங்கி, மண்ணில்விட்ட நளன்கரத்திலரவு கடித்தவனுடலை வடுச்செய்தாற் போல், வெண்ணிலவைச்சடையில்வைத்தசெயங்கொண்டாரே குடியின்மெலிவுதீர, புண்ணியத்துக்குடுமெருதைப்பல்பிடித்துபார்ப்பரெனப்புகலுவாரே. (உ௬)

ஓரரசன் பெண்சாதியின் கதை.

நயவேந்தன்பாரியொரு துன்மார்க்கனுசைகொண்டு நடந்தேயாற்றி, வியல்புடனேபோய்ச்சலத்தினின்றதைச்சிந்தாமணியிலியம்பினுரே, கயல்விழியாருமைபாகா செயங்கொண்டாரே தனதுகணவன் போலே, அயல்வீட்டான்மகனவனுமாபத்துக்குதவானென்றறைகுவாரே. (உ௭)

சேதுபதிராசாகன் கதை.

பெண்ணைவாழ்க்கைபடுத்தசேதுமன்னன்குறித்தவிடம்பிசகிமேலாங், கண்ணர்பரிசோதனைக்குந்தப்பி விதிப்படிமூடவன்கைக்கொண்டானே, பண்ணுலவுபுகழ்மேவுஞ்செயங்கொண்டாரேமூவர்பாரித்தாலும், பெண்ணைதனைத்துடைத்திடலாமெழுத்ததனைத்துடைப்பவர்களில்லைதானே. (உ௮)

துஷ்டரோகியின் கதை.

பண்டுகுட்டரோகியுந்தான்பாரதங்கேட்டாரோயும் பஞ்சாயோடி, விண்டுவெருகையிற்கதையைப்பொய்யென்றான் மறைந்தகுட்டமீரிற்றன்றே, தண்டமிழுக்கருள்புரியுஞ்செயங்கொண்டாரேபூதந்தழும்பாதீசன், உண்டென்றபேருக்குண்டில்லையென்றபேர்க்கில்லையுண்மைதானே. (உ௯)

மநுநீதிச்சோழன் கதை.

முன்னொருசோழன்புதல்வன்றேர்க்காலிலான்கன்று முறியக்கண்டே, பின்னதற்கீடாய்த்தனதுபிள்ளையைத்தேர்க்காலிலிட்டுப்பெருமைசேர்ந்தான். றென்னேமநகரில்வாழ் சௌந்தரநாயகிமகிழ்ந்த செயங்கொண்டாரே, தன்னுயிர்போன்மன்னுயிரை யெண்ணுவர்தேவர்முனிவர்தமக்கொப்பாரே. (௩௦)

இந்திரசித்தன்கதை.

கண்ணார்படைதனைச்செயிக்கவிந்த்ரசித்தனிகும்பலையைக்கருதிச்செய்தே, நண்ணியயாகமுமுடியுந்தருணத்தி லிலக்குமணனுசஞ்செய்தான், மண்ணையுண்டோன்விழிபதத்தார்செயங்கொண்டாரேகோலமத்துடாடி. வெண்ணெய்படும்வேளையிலேதாழியுடைந்திடுதன்முன்செய்வினையென்பாரே. (௩௧)

இராவணன் கதை.

அற்புதராமன்கைவலுமுதனுட்சண்டையிலரக்கனறிந்தும்புத்தி, சொற்பமகோதரன் பேச்சைக்கேட்டலவோகுலத்தோடுந் துஞ்சினனே, தற்பரசதாசிவனேசெயங்கொண்டாரேநல்யோசனையில்லாத, துற்புத்திமந்திரியாலரசுக்கேயீனமென்றசொல்மெய்தானே. (௩௨)

சகரர் கதை.

ஆவலாய்ப்பரிதேடிக் கபிலரிஷியிடத்திற்போ யகம்பாராட்டித், தாவியவெஞ்சினத்தாலே யறுபதினாயிரம்பேர்கள சகராண்மாண்டார். காவடருந்தென்னேமச் செயங்கொண்டாரோபொறுமை கருதிச்செய்யாக், கோபமேபெரும்பாவமதுசண்டாளம்மெனவுங்கூறுவாரோ.

இராக்கதன் கதை.

ஆற்றையணிதேநோக்கி யொருநிருதன்றவசுசெய்ய வவனுக்கோவாள்கூற்றையுதைத்தோனனுப்பக்குறுக்கிற்சென்றிலக்குமணன்கொ

ண்டானன்றே, நாற்றிசையும்பணியவருஞ்செயங்கொண்டாரேயனே ந்தநாளாயொட்டிக், காத்திருந்தோன்பெண்டிதனை நேற்றுவந்தோன் கைக்கொண்டகணக்குத்தானே. (௬)

பாரதக்கதை.

விதுரன்வின்முரித்தான்கன்னனும்பாம்புக்கணைதிரும்பவிட்டா னில்லை, யெதிரிபடைதனைத்துரியோதனன்செயிக்கப்படைத்தலை ரிணங்கினரோ, மதுரையிலிந்தனம்வளையல்விற்றசெயங்கொண்டாரோ மருவார்போரில், குதிரைநடவாவிடின்மாவீரர்பறந்திடுவாரோகொக் காய்த்தாமே.

மணியடித்த கதை.

சாத்திரவேதியர்வதிட்டர்தருமசாத்திரத்திற்சலச்சோறுண்ட, மாத்திரமேலட்சமறையோர புசித்தாலாடுமணிமலிந்தாடிற்றே, நேத் திரத்தாலனங்கனுடறனையெரித்தசெயங்கொண்டார்நிமலர்நாட்டிற் பாத்திரத்தையறிந்துபிச்சையிட வேண்டுமென்றுலகோர்பகருவாரோ.

கிருட்டினன் தருமனைப் பொய்சொல்வித்த கதை.

அன்பானதருமரசுவத்தாமாவெனும்யானையமரில்வீழ, வன்பான புயவசுவத்தாமர்பட்டாரெனப் பிசகிவழுந்தலாச்சே, முன்பாதவன் னெயிற்றைப்பறித்தெறிந்தசெயங்கொண்டார்முதல்வர்நாட்டிற்.றன் பானைதனைச்சாயப்பிடிப்பதுண்டோவெவருமென்றுசாற்றுவாரோ. ()

பஞ்சபாண்டவர்கள் போர்க்குச்சென்ற கதை.

மன்னர்துரோணனையோனுன்கொடுபோயிற்றென்றொருசொ ல்வழுத்தக்கேட்டே,பொன்னிரதமேறியம்புவில்லெடுத்தைவருஞ்சம ர்க்குப்போனாரன்றே, நன்னயவேதன்சிரத்திலொன்றுதுணித்திட்ட செயங்கொண்டார்நாட்டிற், சின்னபாம்பானும்பெரியகம்பாலடி யென்றேசெப்புவாரோ. (அ௩)

அச்சுதவாணன் கதை

வேளையாளைப்பணியு மச்சுதவாணனக்குரிசில் வெள்ளாண்மைச் சீர். ஆணியவல்லமையான்மூவேந்தரையுங்காவலில்வைத் தவதிசெய் தான், பாணிமழுவணிசெயங்கொண்டாரேயெத்தொழில்களுக்கும் பழுதண்டேபார். காணியைநட்டுக்களைந்தினிற்பதுவேநன்மையெனக் கருதுவாரே. (௩௯)

தக்கன் கதை.

கயிலைநாதனுமையைப்போலே மறுசிவனையுண்டுபெண்ணைக் கருதித் தக்கன், செயலற்றேசெய்வேள்வியுங்குலைந்துவேற்றுமுகஞ்சேர்ந்தா னன்றோ, வயிலைப்போல்விழியுமைசேர்செயங்கொண்டாரேயிந்தவவ னிமேலே, உயர்ந்தான்பறந்தாலுமூர்க்குருவிபருந்தாகாதுண்மைதா னே. (௪0)

தக்கன்மகத்தில் வந்த தேவர்கள் கதை.

ஆணவத்தக்கன்மகத்திலவியுணவந்திடுதேவரவர்களெல்லா, நா ணமொடுமானபங்கமுற்றனரே வீரபத்திரநாதராலே பாணிதன்னின்ம ழுவணிந்தசெயங்கொண்டாரேருசியும்பசியும்பார்க்கு, மூணருந்தங்க ருமமிழந்திடுவரென்றபழமொழிதானுண்மைதானே. (௪௧)

இந்திரன் நளனைத் தூதுவிட்ட கதை.

வனத்திறையிந்திரனளன்பாற்சென்றுனக்குவருமானமாதைத்தா னென். றனக்குவரும்படிபேசித்தமயந்திதனையிணக்கித்தாவென்றாற் போற்,சினக்குமரவணிந்தடியார்மனக்கவலைதீர்த்தருளுஞ்செயங்கொ ண்டாரோ, உனக்குமழைபெய்யுமிப்போதெனக் கிரைவார்தாவென்று ரைத்தவாறே. (௪௨)

பிரமனைச் சிவன்சபித்த கதை.

கஞ்சனுக்குப்புவியிற்கோயிலுட்பூசையில்லையெனக்கடிந்தீர்மீட் டுவ, கெஞ்சினபின்மறையவர் செய்பூசையெல்லா முனக்கெனவே

பைசெய்தீர், பஞ்சவனுக்காய்மாறிநடித்தசெயங்கொண்டாரேபகை வரைத்தா, னஞ்சிநல்லவார்த்தைசொன்னூபொல்லாப்புவருவதில் லையவனியோர்க்கே. (சஹ)

அகலிகை சாபந்தீர்ந்த கதை.

முனியகலிகைகல்லாய்ச்சபித்துநிவிர்த்திக்கும்வழிமுறைசொன் னூர்போன், மனுவேந்தனுகியரிநடந்திடுந்தாட்படப்பழையவடிவானு ளே, தனவானைத்தோழனென்றசெயங்கொண்டாரேயெவர்க்குந் லைநாள்செய்த, வனுபோகந்தொலைந்திடும்போதவிழ்த்முஞ்சித்திக்கு மென்பரவனியோரே. (சச)

விபீடணன் மகுடம்பெற்ற கதை.

வளமையுள்ளராமனை விபீஷணன்சேர்ந்திலங்கைமணி மகுடம் பெற்றான், தளரரக்கருடனிருந்தமர்க்குவந்தாலவனையொக்கச் சரிப் பாரன்றே, களபமணிதனத்திசெளந்தரிபாகர்செயங்கொண்டார்க னத்தநாட்டி, னிழலருமைவெய்யிலிற்போனுற்றெரியுமென்பதுவுஞ்ச ங்கண்டீரே. (சரு)

அரிச்சந்திரன் கதை.

செப்புமரிச்சந்திரன்முனீசனுக்கேவிலையாகிச்சென்றே நெஞ்ச, மொப்பிமயானமுங்காத்த நிமித்தியத்தாலிழுக்கவனுக் கொருபோது ண்டோ, மைப்படியுங்கண்ணிசெளந்தரிபாகர்செயங்கொண்டார்வள ஞ்சேர்நாட்டிற், குப்பையிலேகிடந்தாலுங்குன்றிமணிநிறத்திலொன் றுங்குறைவுறாதே. (சசா)

அமராவதி யென்பவள் கதை.

வணக்கமுடன்சித்திரபுத்திமாயமராவதிதான்வணங்கிப்போங் க, லிணக்கமுடன்செய்யாதநியமத்தாலவட்குமெத்தவிட ரெய்திற்றே. யிணைக்கடலின்மேனடந்தமுகில்பணியுஞ்செயங்கொண்டா ரருள்சே

ர்நாட்டிற், கணக்கனுக்குக்கைக்கூலிகட்டியன்றோ குடியிருக்கக்கட
னென்பாரோ. (சஎ)

விடத்திற்குப் பயந்த விஷ்ணு கதை.

கடியவிடம்பாற்கடலிற்றோன்றியபோதருகிருந்த காருத்தன்று,
னெடியபயத்துடனீங்கியுங்கருநிறம்படைத்தானிசமதன்றோ, கொடி
யிடைப்பெண்சௌந்தரியாளிடப்பாகர் செயங்கொண்டார குலவுநா
ட்டிற், படைதனக்கோடிப்பிழைப்பர்பஞ்சமதற்கிருந்துபிழைப்பாரெ
ன்பாரோ. (சஅ)

பஞ்சதந்திரக் கதை.

திறமுளசஞ்சீவகனைத் தமரகன்கண்டழைத்துவந்து சிங்கத்துக்
கு, மிறையுளமந்திரியாகவைத்தபின்சிங்கந்தனக்குமிடபத்துக்குங், கு
றைவில்பகையுண்டுபண்ணிவிட்டதன்றோ செயங்கொண்டார் குலவு
நாட்டி, லுறவுதனைப்போலிருந்துங்குளவியைப்போற்கொட்டுவர்களு
ண்டென்பாரோ. (சகூ)

அறிவீன னரசன்மேற்பாடிய கதை.

அறம்பெற்றசோழனை மண்ணுண்ணிமரப்பாவையென்றறிலோர்
பாட்டாய், வெறும்பிததன்சொல்லவந்தவேந்தர்சபையோர்கள்பொரு
ள்விளங்கச்சொன்னார், திறம்பெற்றபரிசுகொண்டான்றென்னேமங்க
ரில்வளர்செயங்கொண்டாரோ, வெறும்புக்குந்தன்கையாலெண்சாண்
மெய்யென்றுலகோரியம்பினரோ. (ருo)

கர்னமகாராசன் கிண்ணங்கொடுத்த கதை.

வாழிரவிசுதன் வலக்கையாலெடுத்துக்கொடுக்குமுன்னேமனம்
வேறுமென், றேழைமறையோர்க்கிடக்கையாலேயெண்ணெய்க்கிண்
ணமீந்தானன்றோ, வாழிதனிற்பள்ளிகொள்ளுமால்பணியும்பொற்பா

தச்செயங்கொண்டாரோ நாளையென்பார் கொடைதனக்குச் சடுதியி லேயில்லையென்றனலமதாமே. (ருக)

விசுவாமித்திரன் வெற்றியடையாத சதை.

புகழரிச்சந்திரனிசவானெனவதிஷ்டர்சொலவவனைப் பொய் யனுக்க, மிகவெகுண்டுசெபதமிட்டேயானமட்டும்பார்த்தயர்ந்துவிசுவா மித்ரன், செகமறியமக்கனப்பட்டிருந்ததையாவருமறிவார்செயங்கொ ண்டாரோ, முகடுமுட்டவருங்கோபந்தரும்புகுத்தவேலையென மொழி ந்தவாறே. (ருஉ)

சுப்பிரமணியர் கதை.

அண்ணலருள்சரவணவேள்புனக்குறப்பெண்வெயிலினிற்குமயதி பார்த்துத், தண்ணுலவுவேயகைமரிழலாலன்றயவள்வருததந்தனைதீ ர்த்தாரோ, விண்ணவர்க்காய்விடத்தையுண்டமசெயங்கொண்டாரோகன ந்தான்விளங்குநாட்டிற், பெண்ணென்றற்பேயுமொக்கவிரங்குமென வுலகுள்ளோர்பேசுவாரோ. (ருங)

கிருட்டினர் ஐவரைக்காத்த கதை.

வள்ளல்கன்னன்கைநாகக்கணைப்புலன்மாலறிந்தயன்றன் மாதா வைப்போய்ப், பிள்ளைகண்மேனுகமொருதரம்விடப்பாணிறுத்தெனவு ம்பேசச்சொல்லித், தெள்ளிபஞ்சவருயிரைக்காத்தார்தென்னேமநக ர்ச் செயங்கொண்டாரோ, வெள்ளம்வருமுன்னணையைக்கோலிவைப் போர்காரியமகண்மிகநன்றுமே. (ருச)

இரணியன் கதை.

ஆச்சரியவிரணியனட்டாக்கரத்தையிகழ்ந்தார் பொல்லாப்பெண் ணுமர், கூசசமரத்தள்ளியிரணியநமாவென்றதினுற் குலைந்தான்றேக ம், பேச்சிமுலையுண்டமுகில்பணிசெயங்கொண்டாரோநீள்பெருங்காற் றுக்கு, ணீச்சறியாமைந்தரைவெள்ளங்கொண்டுபோமென்றணிசங்கண் டீரோ. (ருரு)

டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம் ... எண் 20.

உருத்திராக்கத்தின் கதை.

நன்னிலத்திலுருக்குமாங்கதராசனொருவிரதநடாத்தினனென்
றன்னகருமவ்விரதந்தொடங்கியதால் யமனவனையணுகக்கூடா [ன்
தென்னயமதண்டனைசேராதிருந்தாரசெயங்கொண்டாரிலகுநாட்டி
மன்னவனெட்படியோமன்னுயிருமந்தப்படியெனவுமவழுத்துவாரே.

நளன் கதை.

அடவிசென்றுநகரிழந்துவறுமைதங்கியுடன்மெலிந்தேயம்மானு
ர்வந், திடவுமம்மானேவலினலமைச்சரழைத்திடவருவதிலைபோவெ
ன்ற, திடநளனைமாமனெதிர்கொண்டழைக்கச்சம்மதித்தான்செயங்
கொண்டாரே, கடுகுசிறுத்தாலுமென்னகாரமபோகாதெனவுங்கழறு
வாரே. (௫௭)

சூரபத்மன் கதை.

பூதலமும்பொன்னுலகுமேவல்கொண்டசூரனரன்புதல்வற்கஞ்சி,
சூதமரமாயொளித்துக்கடைசியிற்செவ் வேள்கரத்திற்றுசமானனே,
தாதவிழ்பூங்கொன்றையணிசெயங்கொண்டாரேசெடியைத்தாண்டி
த்தாவிக், காதமோடினுமுயற்குக்கைதூக்கென்றுலகிலுள்ளோர்கழறு
வாரே. (௫௮)

பொய்த்தவ வொழுக்கத்தோர் கதை.

பூமிதனிற்சிலர்நீரிட்டிருகரமுங்குவித்திருகண்பொத்திக்கொண்
டே, காமியர்கண்மேற்பொருண்மேன்மனங்கிடக்கவாயிலரகரவென
ரற்பேரா, னேமியணிவோன்றேடவரியபதச்செயங்கொண்டார்நில
ஸர்நாட்டின், மாமிதலைமேற்கையும்வெளிபுறத்தினிற்கண்ணும்வைத்
தவாறே. (௫௯)

திருவிளையாடற் புராணக் கதை.

வெண்ணிறக்கத்தொங்கலம்பால்வில்வேடனடுத்துவரப்பெண்ணு
ங்காளன், கொண்ணைதுளியென்றிழுக்கமதனையிற்சந்தரர்கியோயவ்

கொடுத்துத்தீர்த்தா, ரண்ணலரனேசெயங்கொண்டாரேகாதாரக் கேட்டதும்பொய்யாகுங், கண்ணாரக்கண்டதும்பொய்தீர்க்கவிசாரிப் பதுமெய்காணுந்தானே. (௬௦)

துரியோதன னரசிழந்த கதை.

கூறுமரவக்கொடியோன்பாண்டவருக்கைந்நிலமுங்கொடுக்கேனென்று, வீறுசொன்னான்சுடக்கொடுத்தபின்னுயிரோடுலகமுற்றும்விட்டானன்றோ, நீறணிமெய்ச்செயங்கொண்டாரேயாற்றோடேமூடர்நேர்போனாலும், போறதல்லாலோடக்காரனுக்கரைக்காசுங்கொடுக்கப்பொருந்திடாரே. (௬௧)

விநாயகர் மாங்கனி பெற்ற கதை.

வேய்க்குமகன்மூத்தபிள்ளைகரத்தினின்மாங்கனிகொடுக்கவெகுண்டுவேலர், வாய்க்கினியகனிநமக்குத்தரவிலென்றுகோபமுடன்மலைமேற்சென்றார், பாக்கியஞ்செந்தமிழ்க்குதவுஞ்செயங்கொண்டாரேவிரைத்தபழனந்தோறுந், தாய்க்குவிளைத்தாலுமென்னதனக்குவிளைந்திடவேண்டித்தவஞ்செய்வாரே. (௬௨

சீவகன் கதை.

பெலமுற்றசிங்கமொருகன்றீனும்படியெழுதிப்பின்னேசெம்பொன்விலைபெற்றகரியையரிக்கன்றுதுள்ளிப்பாய்ந்தகதைமெய்யாமென்றசிலைபெற்றகூளேந்த்ரன்விறலிதனில்விளங்குதன்றோசெயங்கொண்டாரே, குலவித்தைகல்லாமற்பாதிவருமென்றுலகோர்கூறுவாரே. ()

கொக்குமீன்களை மடித்துத் தானும்மடிந்த கதை.

தண்ணார்மீன்களைச்சருவிவதையாபரபகத்தான்றயவாய்ப்பேசி, யெண்ணமற்சிலைத்தபழிதனக்கலவன்பகக்கழுத்தைவிடறிற்றன்றே, பண்ணார்சிந்தாமணியில்விழுந்ததன்றோசெயங்கொண்டார்பரவுநாட்டிற்

கொண்ணுரைக்கொல்லுமல்லாற் கொலைவிடார்தென்றுலகோர்கூறுவாரோ. (௬௪)

வாமனவதாரக் கதை.

உலகமெல்லாமுடல்சிறுத்துஞ்சிறியவாமனனளந்தாரொருபாதத்தா, லலகையின்காத்திரங்களென்னவாலகிருஷ்ணன்பாலருந்தியவனேமாய்த்தான், சிலைநுதலாள்சௌந்தரிகாயகியையிடப்பாகம்வைத்தசெயங்கொண்டாரே, மலைபெரிதானாலுமென்னசிற்றுளிக்குப்பயஞ்சனிக்கும்வண்மைதானே. (௬௫)

புட்கரன் நளனைவரவழைத்த கதை.

காவலன்புட்கரனளனைச்சூதாடவரவழைத்தகபடங்கண்டே, மேவியசூதாடாமற்றள்ளிவிட்டாற்சனிநளனைவினைசெய்வானோ, வாவிதிகழ்தென்னேமச்செயங்கொண்டாரேமிகுந்தவளஞ்சேர்நாட்டில், னுவிதன்செய்தியையறிந்துகுடியைப்பத்திரப்படுத்தனலமென்பாரே.

துழுணராசன் கதை.

சிம்மாசனன்குழுணன்சிரம்போலேவிழிமூக்குச்செவிவாய்செய்து, சம்மாரம்பண்ணிரத்தச்சோரிசிந்தக்கொடுத்ததுவுந்தட்டானன்றோ, பெம்மானேதென்னேமச்செயங்கொண்டாரேமலையைப்பிரட்டுங்கையான், கம்மாளன்பசுவைத்தான்காதறுத்துக்கொள்ளுமெனக்கழறுவாரே. (௬௭)

ஆமை வாயாற் கெட்ட கதை.

கொடியையிரண்டோதிமங்கௌவிப்பறக்ககடுக்கூர்மங்குலவிச்செல்கா, நொடியிலொருசெய்திசொலவாய்திறக்தாமையும்விழுந்துறுங்கிற்றன்றே, வடிவுளதந்திரக்கதையுமுண்டுசெயங்கொண்டார்வாழ்வளஞ்சேர்காட்டில், னெடுங்கிணறும்வாயாலேதுறுமென்றேசொல்லுவர்கணிசங்கண்டீரே. (௬௮)

திரிச்சங்குராசன் கதை.

நம்புகுருவசிஷ்டர்பகைமிகுந்திருக்கும்போதுதிரிச்சங்குராசனை
வம்புரைத்தகோசிகராற்சொர்க்கமதிலேறியதான்மகிமையுண்டோ
சம்புமகாதேவசெயங்கொண்டாரேயெதிராளிதனுவாலெய்த
வம்புவிழுக்கையிலெழைகட்டினுன்மெய்யினிற்புண்ணுறிடாதே. (௬௯)

சுக்கிரன் கண்ணிழந்த கதை.

கூச்சமறமாவலிபூமியைக்கொடுக்கமால்வாங்கக்குறுக்கேசுக்ரன்,
பேச்சறியாமற்பேசிக்கண்ணிழப்பானேனெஞ்துங்கிப் பிழைக்கொண்
ணுதோ, வாச்சரியஞ்செயங்கொண்டாரேயிலங்காபுரிராமராண்டா
லென்ன, வேச்சிலரக்கர்களாண்டாலென்னென்றுருரங்கர்களிருந்
ததன்றே. (௭௰)

மானமுள்ள மகாபுருடன் கதை.

நீரெடுத்தோர்கலசமதிற்சவசமுஞ்செய்தொருவன்வந்தானெடுகா
ள்கும்பம், பாரில்விழுந்துடையவிடனுமொருகலசமென்மானம்பார்க்
கும்போது, சேரலவென்றமுதாமெனன்ருெருகதைசொல்வார்நேமச்செ
யங்கொண்டாரே, யாரெனிலுமானமிழந்துயிர்காப்பதென்னவெச்
பாரவமரியோரே. (௭

கருடன் கதை.

விருப்பமறையோன்றனக்குப்பிறந்தகிருதனையுவணன்விழுங்குமு
வாயில், னெருப்பெழச்சுட்டதனுற்செங்கருடனிருதனைவிடுத்தானென
வோர்பாட்டிற், றிருப்பதிவேங்கடசதகந்தனிலுரைத்தார்முன்பெரி
யோர்செயங்கொண்டாரே, நெருப்பிருப்பதறியாமற்றொட்டாலுஞ்
சுடுமெனவேநிகழ்த்துவாரே. (௭௨)

பட்டணத்துப் பிள்ளை கதை.

கையினிற்பட்டணத்தார்க்குத்தமக்கைநஞ்சுகலந்துபலகாரஞ்செ
ய்தே, யையமறக்கொல்லவென்றேகொடுக்கவவண்மனைநெருப்பால

ழிந்ததன்றோ, துய்யபினாகச்சிலையீர்செயங்கொண்டாரேபிறர்க்குத் துன்பங்காணச், செய்ததீவினைதானுஞ்செய்தவர்க்கேசேருமெனச் செப்புவாரே. (௭௧)

விக்ரமாதித்தன் கதை.

சிந்தைதமகிழ்விக்ரமாதித்தனுக்காயிரவருடந்தேவியீந்தாள், புந்திவலுமந்திரிசொல்லாலிரண்டாயிரவருடம்புவியையாண்டான், சுந்தரர்க்குத்தூதுசென்றசெயங்கொண்டாரேதருமந்துலங்குநாட்டின், மந்திரங்கால்மதிமுக்காலென்றுலகந்தனிலுள்ளோர்வழுத்துவாரே. ()

காளிதாசன் கதை.

நசகாளிதாசனரண்மனைவாயிற்புகவேண்டிநிருபன்கீர்த்தி, சுகநாசிபல்போலென்றுரைத்ததனாற்செல்லவிட்டார்தொன்றப்போவென், றிசைவாங்கிவாணப்போசன்றன்மேறபகர்ந்தனன்காண்செயங்கொண்டாரே, பசுமாட்டுத்தோலதனைப்புலிபோர்த்துக்கொண்டிருந்தபண்புதானே. (௭௫)

இராவணன் போர்க்குத்துணிந்த கதை.

பாகத்தாற்செயமுமில்லையிறப்பதினிநிசமெனகொள்ளென்னைப் பெண்ணே, லோகத்தாரிராமனெனவுரைக்குமட்டுமிராவணனென்றுரைப்பார்போர்க்குப், போகத்தான்றணிந்தனென்றானரக்கனதாற் செயங்கொண்டார்பொருந்துநாட்டிற், சாகத்தான்றுணிந்தவாக்குச் சமுத்ரமுழங்காலளவுதானென்பாரே. (௭௬)

நக்கீரர் கதை.

அத்தனீகரத்தெழுதியடிமைக்கீந்திட்டசெய்யுளதனைநோக்கிச், சற்றுந்தாமதியாமலியற்கைமணங்கூந்தலுக்குத்தகுதியென்றல், குற்றமெனப்பயமின்றியுரைத்தனர்நக்கீரர்செயங்கொண்டாரேசொல், வித்துவான்மதயானையிரண்டுமொப்பென்றுரைப்பதுவுமெய்யதாமே.

துரோணர்பெண்சாதி.

உச்சிதமாய்த்துரோணர்சொன்னமொழிப்படியேயவர்மனையாளு டையில்லாமற், பிச்சையிடச் [illegible] சிவனுக்கக்கணமேயிந்திரியம்பிற ந்ததன்றோ, தெட்சண [illegible] வுந்தென்னேமநகரில்வளர்செயங் கொண்டாரே,யிச்சை [illegible] க்குக்கண்கண்டவிடத்தினிலென் றியம்புவாரோ, (௭௮)

வாதாபி கதை.

மெத்தநாள்வாதாபிவேதியர்களுயிரையுண்டுமேவிக்கும்ப, சித் தனைச்சாப்பிடநினைந்தான்சித்தனவனுயிரைமுற்றுஞ்சிதைத்துப்போ ட்டான், மத்தகசந்தனையுரித்தசெயங்கொண்டாரேயார்க்குமனதுக் கேற்க, நித்தியங்கட்டப்பாலைமுற்றவுந்தான்பழுத்திடுமோநிலத்து மீதே. (௭௯)

நாரைமூக்குக்குவமைசொல்லிய கதை.

பார்புகழும்பாண்டியர்க்குச்சங்கத்தார்பேரறிவாற்பகரவொண்ணு,நா ரைமூக்குக்குவமைபனங்கிழங்கென்றொருபுலவனவின்றானன்றோ , சீருலவுங்கங்கைதிங்களரவமொடுகொன்றையணி செயங்கொண்டா ரோ, காருலவும்புவியிலுள்ளோராகாயந்தனையும்வரைகட்டுவாரோ. ( )

விறன்மிண்டநாயனார் கதை.

ஆரூரொல்லையின்மிதியேனென்றவிறன்மிண்டர்தனையரன்சோ தித்தப், பாரிலொருகால்மிதிக்கச்செய்ததுகண்டக்காலைப்பதறியீர் த்த, சீருவந்துசிவன்காட்சிகொடுத்தானன்றோகேமச்செயங்கொண் டாரோ, பேருலகின்மனங்கலங்கிப்பிரியாமற்பிடித்தவர்க்குப்பேறு ண்டாமே. (௮௧)

செந்நாப்புலவர் கதை.

உற்றசெங்காப்புலவர்மிக்ககணிகைன்மேற்கோபமதாயுலகு ண்டோவென. யிற்றையாம்புறப்படுவோமினியுண்டாய்கருட்டியெழுக்

திருமென்றேதச், சித்தசன்றன்றுதைவரதப்பெருமாளெழுந்தனரோ
செயங்கொண்டாரோ, பத்தருளத்தினிலீசன்குடியிருப்பானெனச்
சொலலும் பண்புதானே. (அஉ)

நூசலன் கதை.

மிகப்பெரியமாலசுவந்தனைட்பிடித்துக்கட்டிவந்தவினைப்போர்த
ன்னைப், பகற்பொழுதிற்பொடியாக்கித்தாதைதனைவென்றகுசன்ப
ண்புபாரீர், செகத்தரசர்புகழவருக்கென்னேமகாடதிபச்செயங்கொ
ண்டாரோ, தகப்பனொருபாக்கெனவும்பிள்ளையொருதோப்பெனவுஞ்
சாற்றுவாரோ. (அங)

இரேணுகாதேவி கதை

தண்பரசுராமனதுதாயுடலிற்பறைச்சிதலைதரித்தமின்னு, ண
ண்பரிடங்கொண்டுவராவிவண்முழுதும்பறைச்சியெனநகைத்து நாத
ன், றிண்புயனேயிவளையப்பாற்றுரத்தெனச்சேய்க்குரைத்தனரோ செ
யங்கொண்டாரோ, பண்புளவெண்சாணுடம்பிற்சிரசுபிரதானமென
ப்பகருவாரோ. (அச)

கண்ணன் கதை.

பார்த்தனுக்கேரதமூர்ந்தோன்மூத்தபலபத்திரனைப்பாரைச்சுற்
றென், றேய்த்தனுப்பித்தன்னைச்சார்ந்தோரைரட்சித்தண்ணனைச்
சார்ந்திருந்துவாழ்ந்த, னூற்றுவரைமடியவுஞ்செய்தான்செயங்கொ
ண்டாரோநீர்நுவலக்கேண்மோ, மூத்ததுவேமோழையென்றமிளை
யதுவேகாளையென்றுமொழிகுவாரோ. (அரு)

நிரம்பவழகியர் கதை.

பொன்னூர்செல்வமுந்தமிழும்பொருந்தரசன்றருக்கதனூற்புல
வருக்குண், மன்னூனநிரம்பவழகியரையண்டங்காக்கையெனவமுத்
தக்கேட்டே, யன்னூர்நீயேயண்டங்காக்கையென்றூர்செயங்கொண்
டாரணிகொண்டிடிற், றன்னாலேதான்மெலிந்தாலன்னூவியென்ன
செய்வான்றரணிமீதே. (அசு)

நந்திராசன்கதை.

ரூத்திரப்பாவையைநிகர்மெய்யிதனைநம்பெண்ணுடைதெனவுந்து
ணைவன்கல்விக், காத்துமதத்தஞ்செய்துலகுள்ளமட்டும்புகழ்படைத்
தானன்றேநந்தி, போற்றியசுந்தரர்க்காய்முன்முறிகாட்டுஞ்செயங்
கொண்டார்புனிதநாட்டிற், கீர்த்தியபகீர்த்தியிலைவந்தாற்போகா
வெனவேகிளத்துவாரே. (௮௭)

சுவாகாள் கதை.

ஆறுரிஷிபத்தினிமார்பழுதுபடாதிருக்கையிலேயனேருருபங்,
கூறுசுவாகாளெடுத்தக்கினிதேவைத்தழுவியிக்கூட்டங்கூடிச், சீறி
யறுவளைத்துரத்தத்தவருக்கேகினரன்றேசெயங்கொண்டாரே, வா
றவிதிவந்ததென்றால்வலோர்தாமெம்பாலையென்றுவெழுத்துவாரே. ( )

அருந்ததி கதை.

நித்தியசங்யாசியென்றுநித்யோபவாசியென்றும்ரிஷிகள்கூற, வ
த்தைமெய்யென்றருந்ததியாள்கங்கை தனக்குணாத்துவழியன்பாய்க்
கேட்கச், சித்தமகிழருந்ததிசொற்றனக்குவழிகங்கைவிட்டாள்செய
ங்கொண்டாரே, பத்தினியுத்தமிவாக்குப்பலிக்குமெனத்தேவரொக்
கப்பணித்திட்டாரே. (௮௯

மிருகண்டர் கதை

மதிமெதுவாலொருநூறுவியன்மதியாற்பதினறுவயதுபுத்ர
னெதுதருவோமெனச்சிவனே கல்லபிள்ளையைநீரொட்டிருந்தாற்போ
து, மதுதருவீரென்றுமிருகண்டுமுனியன்றுரைத்தார்செயங்கொண்
டாரே, யிதசாணியொருகூடைமிக்கசல்வாதோர்பணத்திலிடைபெ
ன்பாரே. (௯0)

அனுமான்கதை.

சலியாமற்கடற்றாண்டிமருத்துமலைகொணரனுமான்றடக்தோட
ன்னை, கலியாமலித்ரஜித்தன்பாசத்தாற்கட்டிவிட்டானலமதான,
கலியாணமுரசொலிக்குந் தென்னேமச்செயங்கொண்டார்கனத்த
நாட்டில், வலியார்க்குவலியாருமிருப்பரென்றேயுலகிலுள்ளோர்வச
னிப்பாரே. (௯௧)

பாண்டியராசன்கதை.

மதுரைமன்னனிடத்திருக்குதிரையற்றுதெனவிலைக்குமாவ
னைக, மிதமுடன்சேகரித்தநிமித்தியத்தான்முன்பரிமுழுதுமிழந்தா
னன்றோ, நிதியனைத்தோழமைவேண்டுஞ்செயங்கொண்டாரோயேரி
நிறைக்கவேண்டிப், புதியவெள்ளம்வரப்போய்முன்னிருந்தவெள்ளத்
தையுமிழுத்துப்போனவாறே. (௯௨)

விறநுதலையன்மனையாள்கதை.

தெகிட்டாக்காதலைவிறகுநுதலையன்மனையாள்கூத்தன்றிகிலேட்
டேங்கப், புகட்டியல்லோகற்பழியாமற்கவிகேட்டாடனதுபுருடன்
பேரின், முகட்டாலிலையிற்றுயில்வோன்பணிசெயங்கொண்டாரோ சீர்
முதிர்ந்தநாட்டிற், பகட்டாறபங்கெடுப்பனெனப்பொரியரிசியிடியெ
னவும்பகருவாரோ. (௯௩)

சூரியனைச்சக்கரத்தால்மறைத்தகதை.

வாணிமாதுலன்றோழனிறவாமற்காக்கவென்னவகைசெய்வோ
மென், றுணியிரவியைத்திகிரியான்மறைத்துப்பார்த்தனைக்காத்தரு
ளினனோ, நாணரவாற்பொன்மலையைவளைந்தசெயங்கொண்டார்வாழ்
நலஞ்சேர்நாட்டில், வேணுமென்றுதூற்றுமென்மெல்லியநூலாய்நூற்றி
டிவர்மெய்யதாமே. (௯௪)

மயிலிராவணன்கதை.

அச்சமில்லாத்துராக்கதராவணனைமயிலிராவணன்சேர்ந்துழி
ந்துபோனான், பட்சமுள்ளவிபீஷணன்றனாக்கனைவிட்டொதுங்கி
மிகப்பண்பாய்வாழ்ந்தான், கச்சணியுந்தனத்திசௌந்தரிபாகர்செய
ங்கொண்டார்கனத்தநாட்டிற், றூர்ச்சனரைக்கண்டவுடன்றூரப்போ
வென்றுலகோர்சொல்லுவாரோ. (௯௫)

வரகுணசோழன்மனையாள்கதை.

வல்லவரகுணசோழன்மகளைமணஞ்செய்தருளிவடிவைப்பார்த்தே,
பல்லிருக்குங்குழலியிவண்மருதப்பர்க்காவணமக்கனையேன்றே, தி
ல்லைமன்றுளாடிமெய்யிலக்கியமாம்படிசேர்த்தான்செயங் கொண்டா
ரோ, நல்லதுகண்டாறுபன்றனக்கென்றேயுலகிலுள்ளோர்நவிலுவாரோ

நக்கீரர்கதை.

அரசிலையிற்பாதிபட்சிபாதிமச்சமானவிந்தையனைத்தும்பார்த்து, விரவுளநிட்டையைமறந்தநக்கீரர்தனைப்பூதம்விழுங்கத்தூக்கித், திரண்மலையிலடைக்கவள்ளிகணவனன்றேவிலக்கிவிட்டான்செயங்கொண்டாரோ, புரைசெய்தவமறந்தாற்கைதவமாளுமென்றெனவையுரைத்தவாறே. (௯௭)

வேடன்கதை.

அடவியில்வெந்நியன்றொருவேடன்றினைமாப்பகுந்தபலனூற்காச்சுத்த, திடமுளமன்னவன்மேயாய்த்தினையரியட்பொற்கலத்திற்செனிர்தானன்றே, வடவரையைச்சிலையாகவளைத்தசெயங்கொண்டாரோவையந்தன்னி, லெடுவதுமிச்சைபின்புபெறுவதுவேமோட்சமெனவியம்புவாரே. (௯௮)

துர்வாசமுனிகதை.

வாச்சுமெதனத்தூர்வாசருக்குமாங்கதனைமெத்தவருத்தவாழ்,பாஞ்சசலிஞன்முனியைவெல்லவரவுருக்குமாங்கதன்றனபரித்தானன்றே, கூச்சமறச்சிலர்திப்பூச்சியைக்கதிசேர்த்திட்டசெயங்கொண்டார்நாட்டிற், சாட்சிக்காரனைப்பணியார்சண்டைக்காரனைப்பணியத்தகுமென்பாரே. (௯௯)

வரரிஷிகதை.

சிவயோகர்வெகுளியினல்வரரிஷியுமகிடமெனச்செனித்தான்பாரிற், பவமடியாற்கற்றவுமைலிங்கப்ராணியைவதைத்தபழியின்றேவெ, நவதீர்த்தமாடியன்றேதொலைந்ததென்பார்செயங்கொண்டார்நலஞ்சேர்நாட்டிற், றவமுடையோர்மனமழுங்கச்செயப்படாதெதென்றுலகோர்சாற்றுவாரே. (௱)

ஜெயங்கொண்டார் சதகம் முற்றிற்று.